

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 5952
Ημερομ. Κατάθεσης: 8/6/2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Θεσσαλονίκη, 08/06/2026

Του: Βελόπουλου Κυριάκου, Προέδρου του Κόμματος, Βουλευτή Β3΄Νότιου Τομέα Αθηνών

ΠΡΟΣ: Την κ. Υπουργό Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας
Τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης
Τον κ. Υπουργό Εσωτερικών

ΘΕΜΑ: «**Ανάγκη ουσιαστικής εφαρμογής της συνεπιμέλειας, θεσμικής παρακολούθησης των αποφάσεων γονικής μέριμνας του ν. 4800/2021, αλλά και ενίσχυσης των κοινωνικών υπηρεσιών των Δήμων**»

Κυρία, κύριοι Υπουργοί,

Σε ανακοίνωση που μας έστειλε η Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες για τα Δικαιώματα του Παιδιού” κάνει αναφορές στον παράλογο αποκλεισμό ενός εκ των γονέων από τα τέκνα τους, καθώς και γιαγιάδων ή παππούδων, από τον γονέα που ασκεί την επιμέλεια. Κατά τα λεγόμενά τους, η εφαρμογή του Νόμου 4800/2021 — ΦΕΚ Α΄81/21.05.2021 είναι προβληματική και απαιτείται από την πολιτεία η ουσιαστική εφαρμογή της συνεπιμέλειας, για την εξομάλυνση των προβλημάτων που εμφανίζουν το τέκνο σαν να είναι τρόπαιο του ενός εκ των δύο γονέων.

Όπως εύστοχα αναφέρουν η σύγχρονη προσέγγιση της συνεπιμέλειας δεν μπορεί να στηρίζεται σε παρωχημένα έμφυλα στερεότυπα, σύμφωνα με τα οποία ο ένας γονέας θεωρείται εκ προοιμίου καταλληλότερος για την καθημερινή ανατροφή του παιδιού λόγω φύλου. Η μητέρα και ο πατέρας έχουν διακριτό μεν ισότιμο δε σημαντικό ρόλο στην ψυχική, κοινωνική και συναισθηματική ανάπτυξη του τέκνου. Κατά συνέπεια, η συνεπιμέλεια πρέπει να αντιμετωπίζεται ως η κατ’ αρχήν θετική και προτιμητέα μορφή άσκησης της γονικής μέριμνας μετά τον χωρισμό, ως ο κανόνας στις αποφάσεις των δικαστηρίων και όχι ως απόφαση εξαίρεσης, εφόσον βέβαια και οι δύο γονείς είναι ικανοί, διαθέσιμοι και πρόθυμοι να συμμετέχουν ουσιαστικά στην ανατροφή του παιδιού/των παιδιών τους.

Η όποια δε εξαίρεση από την ουσιαστική συνεπιμέλεια θα πρέπει να αιτιολογείται κατά περίπτωση και να βασίζεται σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, όπως αποδεδειγμένη βία, κακοποίηση, σοβαρή παραμέληση, εγκληματική συμπεριφορά, συστηματική αδιαφορία ή άλλη τεκμηριωμένη ακαταλληλότητα γονέα. Όπως αναφέρουν, δεν γίνεται η απομάκρυνση του παιδιού από τον έναν γονέα να στηρίζεται σε γενικές υποθέσεις, κοινωνικές προκαταλήψεις ή ξεπερασμένες αντιλήψεις περί του ότι ο ένας γονέας είναι εκ φύσεως σημαντικότερος από τον άλλο. Το κρίσιμο, βασικό και μοναδικό κριτήριο θα πρέπει να είναι το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, το οποίο, σε κανονικές συνθήκες ασφαλείας, εξυπηρετείται από τη σταθερή, ουσιαστική και ενεργή παρουσία και των δύο γονέων στη ζωή του, όπως επιβεβαιώνεται από διεθνείς έρευνες και μελέτες.

Η διεθνής και ευρωπαϊκή βιβλιογραφία, ιδίως από χώρες, όπως οι βόρειες, με αναπτυγμένη εφαρμογή κοινής φυσικής φροντίδας, καταγράφει ότι τα παιδιά χωρισμένων γονέων που διατηρούν ουσιαστική σχέση και με τους δύο γονείς εμφανίζουν, κατά μέσο όρο, καλύτερους δείκτες ψυχοκοινωνικής ευημερίας σε σχέση με παιδιά που μεγαλώνουν κυρίως ή αποκλειστικά με έναν γονέα, υπό την προϋπόθεση ότι δεν υπάρχουν συνθήκες βίας ή κακοποίησης. Την ίδια στιγμή το ευρωπαϊκό και διεθνές πλαίσιο αναγνωρίζει τη σημασία της προσωπικής σχέσης και άμεσης επαφής του παιδιού με αμφοτέρους τους γονείς. Αξίζει να σημειωθεί ότι η ως άνω βιβλιογραφία δεν εξετάζει τη συνεπιμέλεια μόνο ως νομική έννοια, αλλά ως κοινή φυσική φροντίδα, δηλαδή ως πραγματική διαβίωση και ουσιαστική παρουσία του παιδιού και στα δύο γονεϊκά περιβάλλοντα.

Επιπλέον, όλες οι κείμενες διατάξεις και όλο το θεσμικό πλαίσιο που διέπει παγκοσμίως τα δικαιώματα του παιδιού ορίζουν ως πρωταρχικό μέλημα σε κάθε δικαστική διαμάχη που εμπλέκονται παιδιά, το υπέρτατο συμφέρον του παιδιού και αναφέρουν ρητά και κατηγορηματικά ότι κάθε παιδί έχει δικαίωμα να διατηρεί τακτικά προσωπικές σχέσεις και άμεσες επαφές και με τους δύο γονείς του, εκτός εάν αυτό αντίκειται στο συμφέρον του παιδιού.

Στην Ελλάδα, μόλις πρόσφατα, ο ν. 4800/2021 με τίτλο «Μεταρρυθμίσεις αναφορικά με τις σχέσεις γονέων και τέκνων, άλλα ζητήματα οικογενειακού δικαίου και λοιπές επείγουσες διατάξεις», τροποποίησε κρίσιμες διατάξεις του Αστικού Κώδικα για τις σχέσεις γονέων και τέκνων μετά τη διακοπή της συμβίωσης, το διαζύγιο ή την ακύρωση του γάμου, εισάγοντας μεταξύ άλλων την αρχή ότι η γονική μέριμνα αποτελεί καθήκον και δικαίωμα των δύο γονέων και ασκείται από κοινού και εξίσου, με κεντρικό κριτήριο το βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. Πέραν όμως του νομικού πλαισίου, είναι εντυπωσιακή στη χώρα μας η απουσία δημόσιων, συγκεντρωτικών και επικαιροποιημένων στοιχείων για την πραγματική εφαρμογή της συνεπιμέλειας στην Ελλάδα ακόμη και μετά την ψήφιση του ν. 4800/2021. Επιπλέον οι

τεράστιες καθυστερήσεις που παρατηρούνται στην εκδίκαση υποθέσεων επιμέλειας, επικοινωνίας και γονικής μέριμνας δημιουργούν τετελεσμένες καταστάσεις εις βάρος του παιδιού, ενώ το κοινωνικό κράτος εμφανίζεται ανεπαρκώς παρόν, ιδίως σε επίπεδο δήμων, κοινωνικών υπηρεσιών, κοινωνικών λειτουργών και δομών υποστήριξης οικογενειών που βρίσκονται σε σύγκρουση μετά τον χωρισμό. Ως εκ τούτου, απαιτείται άμεσα δημιουργία επαρκών δομών και ενίσχυση των υπαρχόντων.

Στην ως άνω ανακοίνωση της Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες για τα Δικαιώματα του Παιδιού” ξεκαθαρίζεται ότι το όλο θέμα δεν αφορά την αντιπαράθεση της μητέρας και του πατέρα ούτε την αντικατάσταση παλαιών στερεοτύπων με νέα αντίστροφα. Το ζητούμενο είναι η προστασία του παιδιού, η ισότιμη αξιολόγηση της μητέρας και του πατέρα ως γονέων και η πρακτική εφαρμογή της συνεπιμέλειας ως η κατ’ αρχήν θετική και προτιμητέα μορφή άσκησης της γονικής μέριμνας μετά τον χωρισμό, εφόσον και οι δύο γονείς είναι ικανοί, διαθέσιμοι και πρόθυμοι να συμμετέχουν ουσιαστικά στην ανατροφή του παιδιού, ως ο κανόνας στις αποφάσεις των δικαστηρίων και όχι ως απόφαση εξαίρεσης. Η συνεπιμέλεια εύλογα θεωρούν οι ως άνω ότι πρέπει να είναι ζήτημα πρώτιστα παιδικής προστασίας, εν συνεχεία γονεϊκής ισότητας και κατ’ επέκταση κοινωνικής συνοχής.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω

Ερωτώνται η κυρία και οι κύριοι Υπουργοί:

1. Για ποιον λόγο δεν υπάρχουν δημόσια, συγκεντρωτικά και επικαιροποιημένα στοιχεία για τις δικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4800/2021, ώστε να προκύπτει πόσες υποθέσεις κατέληξαν σε ουσιαστική συνεπιμέλεια, πόσες σε ίσο ή ουσιαστικά ισομερή χρόνο διαμονής με τους δύο γονείς και πόσες διατήρησαν στην πράξη το μοντέλο κύριας καθημερινής φροντίδας από τον έναν γονέα;
2. Ποια είναι τα διαθέσιμα στοιχεία για τον αριθμό των εκκρεμών υποθέσεων γονικής μέριμνας, επιμέλειας και επικοινωνίας, καθώς και για τον μέσο χρόνο εκδίκασης αυτών των υποθέσεων, και ποια μέτρα προτίθεται να λάβει το Υπουργείο Δικαιοσύνης ώστε οι καθυστερήσεις να μη δημιουργούν τετελεσμένες καταστάσεις αποκοπής του παιδιού από τον έναν γονέα;
3. Ποιος είναι ο συγκεκριμένος ρόλος του Υπουργείου Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας στην υποστήριξη παιδιών και οικογενειών μετά τον χωρισμό των γονέων;
4. Προτίθενται τα συναρμόδια Υπουργεία Κοινωνικής Συνοχής & Οικογένειας και Εσωτερικών να ενισχύσουν τους Δήμους με προσλήψεις κοινωνικών λειτουργών, ψυχολόγων, οικογενειακών συμβούλων και εξειδικευμένου προσωπικού ψυχοκοινωνικής

υποστήριξης, ώστε οι οικογένειες να μην οδηγούνται αποκλειστικά σε μακροχρόνιες δικαστικές συγκρούσεις;

5. Με ποια πρωτόκολλα ή υπηρεσιακές οδηγίες διασφαλίζεται ότι οι καταγγελίες γονέων για παρεμπόδιση επικοινωνίας, γονεϊκή αποξένωση ή αποκλεισμό από τη ζωή του παιδιού εξετάζονται με την ίδια σοβαρότητα και αντικειμενικότητα, ανεξαρτήτως αν προέρχονται από πατέρα ή μητέρα, χωρίς έμφυλα στερεότυπα υπέρ ή κατά οποιουδήποτε γονέα;

Ο Ερωτών Βουλευτής

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ